

SANAJUMALANPALVELUS RAUTALAMMIN KIRKOSSA 28.12.2025

Tervetuloa Rautalammin kirkkoon kuulemaan Jumalan sanaa, rukoukseen ja veisaamaan yhdessä! Tälle sunnuntaille annettujen raamatuntekstien keskeisenä sisältönä on Jeesus pakolaisena. Betlehemin lastensurman vuoksi tätä pyhäpäivää kutsutaan myös Viattomien lasten päiväksi.

Tätä alkavaa jumalanpalvelusta ovat toimittamassa saarnaajana ja liturgina Pekka Lehtoviita, kanttorina Riitta Tanninen ja suntiona Markku Vainikainen. Minä olen Kaija Lehtoviita, ja palvelen tekstinlukijana.

Synnintunnustus löytyy Virsikirjan liiteosasta numerolla 711, ja se alkaa sanoilla ”Herra, maailmamme on täynnä vääryyttä ja väkivaltaa”. Lausumme sen yhteen ääneen, mutta siihen voi tuki yhtyä myös hiljaa sydämessään.

Jumalanpalvelus striimataan, ja sitä voi jo nyt, seurata suorana lähetyksenä tai myöhemmin, tallenteesta Rautalammin seurakunnan Facebook-sivulla.

Veisaamme seuraavaksi virren 32 alusta neljä säkeistöä.

Sydämellisesti tervetuloa!

VIRSI 32:1-4

Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen! Aamen, aamen, aamen.
Herra olkoon teidän kanssanne! Niin myös sinun henkesi kanssa.

Rakkaat ystävät, Kristuksessa veljet ja sisaret! Tämän sunnuntain evankeliumi kertoo siitä, miten jo lapsena Vapahtajamme joutui vainotuksi, sillä kertaa vallanpitäjän toimesta. Siksi Jeesus-lapsi, Maria ja Joosef lähtivät evakkoon vieraalle maalle.

Voisi sanoa, että tässä laskeudutaan Jeesuksen syntymäjuhlasta siihen nurjaan todellisuuteen, minkä hän sai osakseen epäuskoisen maailman taholta. Tästä todellisuudestaan todistavat jo tapanpäivän raamatuntekstit. Tosin jo Jeesuksen syntymän karut olosuhteet merkitsivät suostumista köyhyyteen ja vaivaan, joka ulottui ristinkuolemaan asti. Kaikessa Jeesus alensi itsensä yksinomaan rakkaudesta meitä kohtaan, meidän puolestamme, meitä varten. Hän valmisti meille Jumalan anteeksiannon, taivaaseen pääsyn sekä uuden elämän, jossa on suunta, mieli ja tarkoitus.

Osaammeko kyllin arvostaa näitä taivaallisia lahjoja? Entä onko meillä rohkeutta seurata Vapahtajamme – silloinkin, kun se merkitsee osallisuutta hänen kokemaansa pilkkaan? Osaammeko kohdata myös kaukaisen lähimmäisen Herran rakkaudella? Puolustammeko hänen heikoimpia veljiään ja sisariaan heidän ahdingoissaan?

On murheella tunnustettava, että usein laiminlyömme ja etsimme omia, helpompia teitä. Mutta voimmehan tässäkin hetkessä katua, mitä olemme rikkoneet ja mitä hyvää jättäneet tekemättä. Saamme uskossa käydä Vapahtajamme turviin, armahdusta anoen, synnintunnustusrukouksen 711

mukaisesti yhdessä näin sanoen:

Herra, maailmamme on täynnä vääryyttä ja väkivaltaa.
Kuulemme siitä joka päivä, mutta emme haluaisi tunnustaa,
että olemme itsekkin osallisia siihen ja siksi myös syyllisiä.
Usein olemme antaneet vääryyden tapahtua, vaikka olisimme voineet estää sen.

Usein olemme vaienneet, kun olisi pitänyt puhua.

Usein olemme vain puhuneet, kun olisi pitänyt toimia.

Jumala, me tunnustamme syyllisyytemme ja pyydämme: Armahda ja auta meitä.
Älä katso pahuuttamme, välinpitämättömyyttämme ja velttouttamme.
Katso Poikaasi Jeesusta Kristusta,
joka on kuolemallaan voittanut pahan vallan ja hankkinut meille anteeksiantosi.

Jumalan sana vakuuttaa meille: »Tämä sana on varma ja vastaanottamisen arvoinen:
Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä.»
Jumala antaa armossaan, Jeesuksen ristinuhrin tähden, kaikki sinun syntisi anteeksi.
Hänen palvelijanaan julistan sinulle tämän synninpäästön
Isän ja (+) Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.

Aamen, aamen, aamen!

Kuulkaamme tämän sunnuntain psalmitekstiä

Valit.2:19

Ps.124:2-3, 6-8

Kunnia Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, niin kuin oli alussa, nyt on ja aina iankaikkisesta
iankaikkiseen. Aamen.

Herra, armahda meitä. Kristus, armahda meitä. Herra, armahda meitä.

Kunnia Jumalalle korkeuksissa! Maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa.

Virsi 130

Kuulkaamme Jumalan sanaa Raamatun pyhistä kirjoituksista:

2.Moos.1:22-2:10

Virsi 499

1.Piet.4:12-16

Virsi 181:1-3

Noustaan kuulemaan tämän sunnuntain evankeliumia Matteuksen mukaan luvusta 2

Matt.2:13-21

Kuulimme juuri, miten Jeesus sai jo sylilapsena pakolaisen osan, julman kuninkaan Herodeksen vainotessa häntä. Puhe Raakelin lapsista on lainaus Jeremian kirjasta. Raakel oli Israelin kantaäiti, josta polveutuvat heimot vietiin pakkosiirtolaisuuteen. Tuohon tukalaan tilanteeseen joutuneita kutsutaan tässä Raakelin lapsiksi. Rama on puolestaan eräs kaupungeista, joiden väki tyhjeni pakkosiirtolaisuuden myötä.

Samalla tuo Jeremian teksti on ennustus Betlehemin lastensurmasta. Se ilmensi Herodeksen silmitöntä, järjetöntä ja kohtuutonta raivoa. Käskiessään surmata Betlehemin pienet lapset Herodes halusi varmistaa, ettei Jeesus-lapsi vain uhkaisi hänen valta-asemaansa. Siksi myös Jeesusta kohdanneeseen vainoon nähden sivulliset lapset saivat tuon onnettoman osan. Tästä syystä tätä pyhäpäivää kutsutaan myös ”Viattomien lasten päiväksi”.

Pakolaisuus ja lasten pahoinpitely, aina surmaamiseen saakka, ovat järkyttävää todellisuutta tämänkin päivän maailmassa. Näihin tilanteisiin saattaa liittyä samoja piirteitä kuin Betlehemin lastensurmassa.

Vakavinta on kuitenkin lasten hengellinen heitteillejättö. Näin käy, jos laiminlyömme heidän kristillisen kasvatuksensa. Riistämmekö heiltä ikuisen tuen ja turvan, niin että he kuolevat Jumalan lapsina? Niin kuin Jeesus sanoo, lapset ovat ensimmäisinä uskomassa. Mutta me kaikki tarvitsemme kristillistä opetusta ja kasvatusta, rakkauden ilmapiirissä. Uskon syntyminen ja säilyminen on toki Jumalan tekoa ja lahjaa, mutta seurakunnan tehtävä on tuoda uskon eväät niin pienille kuin suurille.

Pakolaisuuden syitä on monia. Tänä päivänä erityisesti sota saa monet jättämään kotinsa. Lapsetkin saavat monesti pakolaisen osan ja joutuvat eroon joistakin läheisistään - joskus jopa kaikista. Pakolaisiksi joutuu myös uskon tähden vainottuja kristittyjä.

Toki toivoisimme maailman olevan sellainen, ettei kenenkään tarvitsisi kokea vainoa ja jättää kotiaan. Tämä edellyttäisi myönteisiä muutoksia vainottujen ja pakolaisten kotimaissa. Päivän evankeliumin mukaan tämä tapahtui Herodeksen kuoleman kautta. Monesti kohdataan kuitenkin esteitä, varsinkin mitä tulee elämään uudistavan evankeliumin levittämisessä.

Jumalan sallimuksesta maailmassa on pakolaisia. Voisiko tämä itsessään ikävä tilanne kuitenkin kääntyä pakolaisten parhaaksi? Olkoon julkinen suhtautuminen pakolaisiin tätä tai tuota, meitä

kristittyjä velvoittaa kaste- ja lähetyskäsky sekä rakkauden kaksoiskäsky - ja tämä kaikki toteutukoon rukousten myötä.

Miten siis kohtaisimme keskellämme asuvia pakolaisia – ja yleensä maahanmuuttajia? Saatamme pitää erilaisuutta uhkana. Erilaisuus voi olla meille myös peili. Helposti osoitamme heitä sormella, silloinkin, kun siihen ei ole aihetta. Näin on ollut jo Adamista alkaen – yritämme ulkoistaa omaa, todellista syyllisyyttämme. Erilainen ei saata mahtua joukkoomme.

Suostukaamme siis yhteyteen heidän kanssaan ja palvelkaamme heitä auttaen. Tämä ei toki tarkoita kaiken, vaikkapa rikollisuuden, sallimista. Pakolaisten auttaminen onkin toki jo ilahduttavassa määrin toteutunut keskuudessamme. Kun sitten olemme päässeet yhteyteen heidän kanssaan, voimme vastata heidän kysymyksiinsä toivomme perustasta, Joulun Lapsesta, Ristin Herrasta, Ylösnousseesta Vapahtajasta. Voimme kutsua heitä mukaan seurakunnan tilaisuuksiin. Kielimuurin ylittäminen vaatii työtä ja ratkaisuja niin kuin lähetystyössä ainakin. Voihan pakolaisille aina antaa heidän omalle kielelleen käännetyn Raamatun.

Emme kuitenkaan saa katsoa heitä ylhäältä käsin vaan rinnalle asettuen. Herra antoi jo Vanhan liiton Israelille käskyn: ”Samoin tulee myös teidän rakastaa muukalaista; olettehan itsekin olleet muukalaisina Egyptissä” (5. Moos. 10:19). Olemme Jumalan edessä samalla lähtöviivalla – synnin orjiksi, Jumalan kasvojen edestä pois joutuneita. Egypti onkin vertauskuva hengellisestä pakolaisuudesta.

Mutta Jeesus otti osakseen hengellisen Egyptimme ja sen seuraukset. Häneltä löydämme turvapaikan vihollisiamme syntiä ja kuolemaa vastaan. Vapahtajamme ristin juurelle saamme nykyin paeta ja löytää ikuisen turvan. Kristuksen ristinuhrilla olemme kalliisti lunastettuja. Meistä kaikista on maksettu sama, kallis hinta. Erilaisinakin, Jumalan ainutkertaisina luomuksina, olemme yhtä arvokkaita.

Tämän kaikille yhtäläisen ihmisarvon saamme omistaa uskossa. Tätä ihmisarvoa meidän tulee osoittaa myös toinen toisillemme, riippumatta siitä, millainen toinen on tai mitä hän on tehnyt. Silloinkin, kun emme hyväksy toisen kaikkia tekoja, ihmisarvoa emme saa keneltäkään riistää.

Miten kohdata pakolaisia Jumalan sanalla? Saamme muistaa, että ”Meidän ylipappimmehan jos kukaan kykenee ymmärtämään vajavuuksiamme, sillä häntä on koeteltu kaikessa samalla tavoin kuin meitäkin koetellaan; hän vain ei langennut syntiin” (Hepr. 4:15). Sanassa Jeesus on läsnä. Runsaudessaan sana laskeutuu mitä erilaisimpiin elämän ahdinkoihin. Päivän evankeliumi todistaa, miten Jeesus tuntee myös vainon ja pakolaisuuden. Jo avuttomana lapsena hän kävi läpi nämä ahdingot.

Kristittyinä olemme eräällä tavalla mekin muukalaisia maan päällä oikea, lopullinen isänmaamme onkin taivaassa. Jos ei suoranaista vainoa, niin jonkinasteista vihapuhetta, pilkkaa, syrjintää tai yhteydestä torjumista voi tulla kenen tahansa tunnustavan kristityn osaksi.

Kaiken tämän keskellä saamme kuitenkin nauttia todellisesta jouluilosta ja olla levittämässä sitä ympärillemme. Palautamme mieliimme, miksi Jumalan Poika syntyikään ihmiseksi maailman kaikkeen köyhyyteen ja pimeyteen, vainon ja väkivallan keskelle, kuoleman varjon maahan. ”Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden” (2. Kor. 5:21).

Hänen piti olla ihminen, sillä hän sovitti ihmisen rikkomukset. ”Itse, omassa ruumiissaan, hän ”kantoi meidän syntimme” ristinpuulle” (1. Piet. 2:24). Samalla hänen piti olla Jumala. Vain puhdas, synnitön uhri kelpasi Jumalalle. Hän sikisi Pyhästä Hengestä ja syntyi neitsyt Mariasta. Toisin kuin ihmisen luontaisessa lisääntymisessä, hän ei saanut perisyntiä. Näin hänen ei tarvinnut ensin etsiä sovitusta omalle vääryydelleen, ja hän kykeni sovittamaan meidät Jumalan edessä.

Sovitus on valmistettu koko maailmalle: ”Katsokaa: Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!” (Joh. 1:29). Tähän sovitukseen perustuen meille tarjotaan tänäänkin Jumalan anteeksiantoa ja ikuisen elämän toivoa. Saamme todellista jouluiloa vaikeuksienkin keskellä ja rauhaa, jota tämä maailma ei voi antaa. Saamme rakkautta kohdata lähimmäisiämme, tulivatpa he läheltä tai kaukaa - keitä he ovatkin. Jeesus sanoo meille kaikille: ”Ole turvallisella mielellä, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi” (Matt.9:2, KR38).

Apostolinen uskontunnustus

Rukoilkaamme toinen toistemme ja yhteisten asioiden puolesta.

Pyhä, kaikkivaltias Jumala, rakas taivaallinen Isä! Jeesuksen ristinuhrin tähden, armahda meitä, kuule pyyntöämme ja ota vastaan kiitoksemme. Kiitämme Poikasi syntymäjuhlasta, jota olemme jälleen saaneet viettää. Varjele joulun sanoma sydämissämme. Muistuta meitä siitä, miksi Jeesus syntyi maailmaan.

Rukoilemme kirkkomme, seurakuntamme ja koko kristikunnan puolesta. Nöyryytä meitä katumukseen, lisää meille uskoa, uudista elämäämme ja säilytä meissä ikuisen elämän toivo. Anna palvelijoillesi rohkeutta julistaa ristin sanomaa vastustuksenkin keskellä. Johdata meitä palvelemaan toinen toisiamme sinun rakkaudellasi. Kannamme eteesi hiippakuntamme ja koko kirkkomme piispat sekä seurakuntamme työntekijät ja vastuunkantajat. Muista armossasi uskonsa tähden vainottuja, pilkattuja ja syrjittyjä kristittyjä, että heidän uskonsa säilyisi koetusten keskellä.

Johdata ja siunaa seurakuntamme nimikkolähettejä ja lähetys Hankkeita sekä kaikkea lähetystyötä. Anna lähetystyöhön tarvittavat voimavarat. Muista ystävyysseurakuntaamme Skuoritsassa sen vaikeassa tilanteessa.

Ota huolenpitoosi kaikki pakolaiset ja maahanmuuttajat lähellä ja kaukana. Anna meille rakkautta heitä kohtaan. Anna heille tarvittava terveydenhoito sekä henkinen ja hengellinen hoiva. Muista kaikkia sodan jaloissa sekä väkivallan, nälänhädän, onnettomuuksien ja sairauksien keskellä kärsiviä ja kotinsa menettäneitä. Kannamme eteesi Ukrainan, Lähi-Idän, Myanmarin, Sudanin ja

Venezuelan. Lähetä tahtosi mukainen apu, lähetä sanoma sinun suuresta rauhastasi. Anna rauhantahtoa kaikille valtioiden johtajille.

Opetä meitä oikein viljelemään ja varjelemaan vapaata isänmaatamme. Rukoilemme maamme vallanpitäjien, esivallan, puolustusvoimien ja virkamiesten puolesta. Johdata heitä sinun palvelijoinasi, että maassamme toteutuisi oikeudenmukaisuus ja turva kaikille, ihmisarvoisella tavalla. Muista erityisesti hoitoalaa, opettajia ja kasvattajia sekä viljelijöitä. Siunaa kaikki rehellinen työ.

Rukoilemme kodeissa ja seurakunnissa tapahtuvan kristillisen kasvatustyön puolesta. Anna vanhemmille, kummeille ja kasvatustyöntekijöille rakkautta niin rajojen pitämisessä kuin anteeksiannossa ja hoivassa. Muista erityisesti niitä lapsia, nuoria ja vanhempia, joilla on erilaisia vaikeuksia tai jotka syrjäytyvät.

Johdata meitä kulkemaan kärsivien rinnalla, kuuntelemaan, auttamaan ja lohduttamaan. Anna oikeat sanat, nöyryyttä kulkea rinnalla, ja rakkautta auttaa.

Varjele meidät aina sinun ominasi. Kun lähdön hetki tulee, anna meidän lähteä sinun rauhasi sydämessä ja kerran päästä ikuisen rauhaan, iloon ja lepoon luonasi kirkkaudessa.

Kolehti: Parisuhdekeskus Kataja ry:lle, virsi 501

Isä meidän -rukous

Ylistysvirsi 50:1,6

Herra siunaus

Päätössoitto, ilmoitukset ja lähettäminen